

Vraag om voedselhulp stijgt

Caritatieve organisaties ondervinden hardnekkigheid armoede aan den lijve

- ▶ Armoede wordt almaar schrijnender
- ▶ Organisaties zien zich genoodzaakt criteria voor hulp strenger te maken
- ▶ Ondersteuning moet waardigheid van mensen respecteren

Christof BOUWERAERTS

In 2014 klopten 130.000 Belgen aan bij de voedselbanken, achtduizend meer dan in 2013 en meteen goed voor de grootste stijging in de afgelopen vijftien jaar. Dat voelen de caritatieve organisaties op het terrein scherp aan, zo blijkt. „Wij noteren een stijging van dertig procent in onze omzet tegenover twee jaar geleden”, bevestigt Yves Bocklandt, coördinator van Filet Divers in Antwerpen. „Heel wat factoren spelen daar een rol in: de stijgende huurprijzen, de economische crisis, de almaar hogere vereisten die aan een baan worden gekoppeld en die het veel mensen steeds moeilijker maken om aan werk te geraken.”

Sociale kruidenier De Springplank van Welzijnsschakels Sint-

Welzijnsschakel De Springplank, bewust ingericht als kruidenierswinkel. © Christof Bouweraerts

Niklaas noteerde in vergelijking met 2012 een stijging van tien procent in het aantal mensen dat een beroep doet op voedselondersteuning. „Bovendien wordt de armoede schrijnender”, stelt coördinator Bertina Maes vast. „Vijf jaar geleden werd De Springplank opgericht om mensen die net niet rondkwamen een

duwtje in de rug te geven. Tegenwoordig zien we almaar meer mensen met een leefloon die een berg schulden moeten afbetalen. Zij zijn dus langer afhankelijk van onze ondersteuning.” Om de grotere toestroom aan te kunnen, moest De Springplank haar criteria om mensen toe te laten al strenger maken.

In Oostende valt dan weer vooral een toename van het aantal daklozen op. „Vanuit de Sint-Vincentiusconferenties ondersteunen we die mensen met bonnetjes voor een gratis maaltijd in sociale restaurants”, zegt parochieassistent Mickaël Verbeke. „De jongste tijd is daar steeds meer vraag naar.”

Voedselondersteuning kan bovendien niet op om het even welke manier. „Wij beschouwen de mensen die een beroep op ons doen als klanten en proberen dan ook in ons aanbod zo veel mogelijk in te spelen op hun wensen”, zegt Yves Bocklandt. „Door mensen keuzevrijheid te geven, respecteer je hun waardigheid.”

„We zien almaar meer mensen met een leefloon die een berg schulden moeten afbetalen”

Dat vraagt echter een mentaliteitswijziging, want vaak zijn de structuren van de hulpverlening daar niet op afgestemd.”

Ook De Springplank koos bewust voor een inrichting als kruidenierszaak. Je betaalt er echter niet met geld, maar met punten, waarvan het aantal bepaald wordt op basis van de persoonlijke situatie. Vrijwilligers helpen de klanten bij het maken van een evenwichtige keuze. In Oostende organiseert Samen Divers dan weer sessies met mensen in armoede, om zelf uit te proberen hoe je creatief en lekker kunt koken met de basisingrediënten uit een voedselpakket.

Wat overkwam uw familie in mei 1940?

Tijdens de Achttiendaagse Veldtocht beleefden Belgen wat Syriërs en Iraki's nu moeten doorstaan

- ▶ Kwart van Belgische bevolking vluchtte weg bij inval Duitse leger
- ▶ 300.000, vaak jonge, reservisten belandden in Zuid-Frankrijk
- ▶ Wie wil zijn of haar verhaal delen?

Erik DE SMET

Dit jaar is het 75 jaar geleden dat nazi-Duitsland België binnenviel. Tijdens wat de Achttiendaagse

Veldtocht is gaan heten (10 mei tot 28 mei 1940), verzette het Belgische leger samen met Franse en Britse troepen zich tegen de invaller. Tegelijk vluchtte een aanzienlijk deel van de Belgische bevolking in paniek naar het westen, evenzeer opgejaagd door het snel oprukkende Duitse leger als door de angst om, net zoals in augustus 1914, de toorn van de vijand te moeten ondergaan.

Geschat wordt dat een kwart van de Belgische bevolking richting Noord-Frankrijk en Engeland trok. Die volksverhuizing en de bijbehorende chaos waren

apocalyptisch. Alleen al uit Brussel vertrokken wellicht een half miljoen inwoners.

Toen de vluchtelingen werden ingehaald door het zegevierende Duitse leger, bleek dat niet zo kwaad als gevreesd. De Duitse soldaten waren gedisciplineerd en organiseerden de repatriëring. 730 treinen brachten de vluchtelingen terug uit Frankrijk. Eind september was zowat iedereen weer thuis. Iedereen?

Cardijn

Zo'n 300.000 mannen in de leeftijd van 16 tot 35, die geen militaire dienst deden, werden op bevel van de Belgische regering verplaatst naar Zuid-Frankrijk. Daar werden ze aan hun lot overgelaten en moesten ze ook nog eens de hoon van de Fransen wegens de Belgische overgave ondergaan. Vele van die reservisten (CRAB's genoemd, naar Centre de Recrutement de l'Armée Belge) waren tieners die wellicht zelden of nooit de eigen streek hadden verlaten. Cardijn en zijn KAJ speelden een belangrijke rol in hun repatriëring.

Onder ons zijn nog steeds heel wat mensen die levendige herinneringen koesteren aan de meidagen van 1940. Ontelbare gezinnen gingen op de vlucht. Hoe leeft die herinnering voort? Wie kan ons nog vertellen over de re-

patriëring uit Zuid-Frankrijk? Zijn er parochies waar toen iets bijzonders plaatsvond?

Voor een dossier over hoe 'mei 1940' voortleeft in de herinnering

zoeken we getuigenissen. Stuur ze naar *Mei 1940*, Redactie Kerk & Leven, Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen, of e-mail ze naar redactie.kerkenleven@kerknet.be. Vermeld ook uw telefoonnummer.

Advertentie

Je hebt trapliften... en je hebt Acorn

Blijf genieten bij jou thuis met een Acorn Traplift

- Installatie binnen de week voor rechte en draaitrappen
- Rechtstreeks van fabrikant
- Voor alle soorten trappen

ACORN
TRAPLIFTEN

Bel voor meer informatie
0800 126 57

www.acorntrapliften.be

voor vrijblijvende informatie: vul de coupon in en stuur naar
Acorn, Nijverheidslaan 1, 1853 Strombeek-Bever

Dhr./Mevr.:
Adres:
PC: Gemeente:
Telefoon: e-mail:

Belgische burgers en militairen keren terug naar hun haardsteden. Foto 1057, Cegesoma, Brussel. © Stefaan De Meyer